

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVEU DEL
CENTRE CATALANISTA.

CENTRE CATALANISTA

CERTAMEN LITERARI.

Suplement al cartell donat per la Junta Organisadora lo dia 12 del
corrent.

PREMIS EXTRAORDINARIS.

II. L' Exm. é Ilm. Sr. Bisbe de Vich ofereix un luxós exem-
plar de la **Fabiola** per lo Cardenal Wiseman y un hermes Album
de fotografias (50) de la Catedral de Barcelona, á la melloa poesia
que canti un fet històric del Monastir de Ripoll.

Olot 24 Juliol de 1891.—*Per la Junta, lo SECRETARI, Francisco Isamat.*

LOS CENTRES CATALANISTAS.

Als que fa algún temps que estudiem la causa de la postració
y de la decadencia del Estat espanyol, los que d' algún temps en-
sá militem en las filas catalanistas y sense impaciencia esperem lo
triomf de nostres ideals pera be de Catalunya y pera be de tota Es-
panya, nos sentim ple de goig lo cor cada vegada que veyem acu-
llidas las justas queixas de Catalunya ab alguna simpatía per part
dels altres pobles de la Península, y nostra satisfacció puja de punt
quant aquestas simpatias se converteixen en amistat íntima plena
de promesas afalagadoras pel porvenir, se converteixen en estreta
unió pera la defensa d' ideals consemblants per no dir idéntichs,
per part de Navarra, Bascònia y Galicia.

Fora precís ésser cego, ó empenyarse en tancar los ulls á la
llum, lo no veure que el moviment regionalista conta ja avny ab

quatre centres poderosíssims de propaganda pacífica ó de lluyta, segons las circumstancies ho reclamin, y quatre centres que constitueixen lo mellor, lo mes sá, lo mes rieh, lo mes característich de las forsas vitals d' Espanya; per consegüent, lo regionalisme que ha trobat quatre dels antichs pobles de la Península prompts á despertar á sa veu, es lo régimen que ha de tornarnos la prosperitat y 'l bon nom que un dia, mercés á n' ell mateix, conquistaren los pobles ibèrichs.

Pero aquest goig y satisfacció nostre arriban al mes alt extrem cada vegada que apareix en nostra terra com per generació espontánea, un nou centre catalanista, una nova agrupació ó associació que ve á augmentar l' estat del renaixement polítich y social de Catalunya. Perque cada vegada que aquest fet se produex sentim com la terra catalana 'ns dona rahó y com va preparantse pera 'l dia de las grans reparacions.

Si; cada nova agrupació catalanista que 's forma augmenta en nosaltres lo coratge, 'ns dona fermesa, nos manté las forsas, perqué totas ellas compareixen á la veu de la renaixensa patria ab una mateixa bandera, ab un mateix programa, ab idénticas aspiracions totas ellas.

Y aquest fet deu cridar la atenció de tot esperit observador. Catalunya es lo poble mes particularista que 's conceix; sas divisions naturals son tant caracterisadas que d' una comarca á l' altra cambia per complert la fesomia del poble; dintre del carácter general del poble catalá hi ha varietats que la naturalesa mateixa s' empenya en conservar, pera cooperar aixís á la varietat d' energías, d' aptituts, y de temperaments á la vitalitat del conjunt de nostra rassa. Y no obstant desde l' Ampurdá que pot dirse lo cor de la vella Catalunya, fins al Camp que es lo centre de la Catalunya nova; desde Reus á Vich, desde Olot á Sabadell, desde Vilafranca á Manresa, totas aquestas varietats del poble catalá coincideixen en programa, bandera y aspiracions: totas las comarcas catalanas, espontáneament, al despertar se senten catalanas y afirmen sa nacionalitat.

Y es que la renaixensa de Catalunya ha estat fruyt de la historia y del actual estat del poble catalá; ab fondas arrels en lo passat, descansa en lo present: veus aquí perque la varietat característica de nostra rassa 's manifestá espontáneament una en punt á las aspiracions pera 'l pervenir.

Per aixó, al tractar d'organisar las forsas catalanistas per medi de la Unió, hem de tenir present que 'l catalanisme no es un partit. Los partits reuneixen assembleas pera discutir lo programa comú; los catalanistas no han de discutirlo ja, porque ja hem entrat á la lluyta ab aquest programa ben determinat y coneret. La Unió la necessitem pera posarnos d'acort en punt á procediments, porque en punt á aspiracions, sense havernos posat d'acort hi estem.

«Travallem pera que Catalunya recobri 'l seu antieh esplendor; demanem la nostra autonomia, demanem Corts Catalanas; demanem govern propi; fem á Espanya lo que fa la Hungría á l' Austria; lo que fa Noruega ab Suecia; lo que vol la Irlanda de la Inglaterra... Volem esser espanyols, pero avans que tot y per sobre de tot volem esser catalans...»

Heus aquí tot un programa; pero aquest programa es lo d'una agrupació nova, lo del Centre Catalá Vilafranquí, que celebrá sa festa inaugural fa pochs dias, y no obstant, la veu del Panadés sembla 'l ressó de la veu del Vallés, y de la veu de la Montanya, y de la veu del Ampardá y de la veu d'Ausona y de la veu del Camp... Aquest programa, en una paraula, es lo programa catalanista que encara no l' ha fet seu Directori, que encara no l' ha degmatísat cap pontífice ó ilustre geje, que encara no 's ha concretat, segons diuhen alguns catalanistas acomodaticis que han tingut á be quedarse á reposar sota l' ombra d' algun arbre protector mentres l' estol anava fent via.

Heus aquí lo que 'ns porta extremada satisfacció als catalanistas cada vegada que neix á la vida de la renaixensa patria una nova comarca catalana; la identitat de programa, la identitat d' aspiracions. Perque nosaltres hem afirmat la unitat de la patria catalana en lo passat y la sustancia d' aquesta mateixa unitat en lo present, y cada vegada que 'ls enemichs del catalanisme 'ns mojejan de utopistas, de somiadors, d' idealistas, responen per nosaltres aquests esclats espontanis de patriotisme catalanista.

No es un partit lo que reuneix á la vida, sino un poble: la Unió Catalanista es lo poble catalá que 's organisa, que pren possessió de sa constitució natural, fundada en sa manera d' ésser, en sa historia, en sas costums, en sos usos, en sas creencias, en sas aspiracions. Es Catalunya que crida á sos fills y 'ls organisa pera sa defensa y pera reconquistar lo seu patrimoni.

Ho diuhen tots los centres, todas las agrupacions y societats catalanistas, de todas las comarcas del Principat, á pesar de la varietat que las caracteriza.

S. F.

(De *La Renaixensa.*)

DESARMAT Y LLENGUT.

Gayre be sempre solen anar de companya la ignorancia y la superbia, la impotencia y la ira, la pobresa y la presunció: presunció, superbia é ira solen esser lo càstich respectiu dels pobres y dels impotents, dels ignorants. Per aixó no 'ns ha fet may extrany que 'ls que 'ns combaten ho fassin ab rabia, perdonantnos la vida, y al mateix temps insultantnos. Perque no s' explicaria pas la nostra extranyesa y no 's compaginaria be ab lo ple convenciment que tenim de la rahó y de la justicia de la causa catalanista.

Pero aquest procedir de rampoyna usat pels Nuñez y Sanchez en l' Ateneo ó en la Academia de la llengua castellana desde Madrid havíam de véurel usat aquí, entre nosaltres, en un article publicat pel *Boletín de la Cámara agrícola de la provincia de Tarragona* firmat per un bon senyor que fa 'l pagós, segons ell mateix diu y altra feyna te que buscar arguments contra 'l catalanisme.

Aquest article no mereix pas esser contestat: fruyt d' un cervell que no pensa, que no reflexiona, plé de raresas, d' inconsequencias, d' injurias dirigidas als catalans, tan si 's guanyan treballant un jornal com si viuhem de renda, respirant odi per tot contra aquesta Barcelona que tot s' ho xucla, que tot s' ho menja, que tot ho amenaça... no val la pena, repetim, d' esser contestats: son autor á qui planyem de tot cor, degué quedar un bon xich més tranquil al posar lo nom que li serveix de firma: tot aixó deurá agrahirli al regionalisme de que renega.

Consti que si 'n parlem no es per ell, sinó pels que li han donat la ma ó li han fet esqueneta en la publicació de aquesta desgracia. Ja fan be 'ls individus de la Cambra de posar en la portada de la publicació ahont tals cosas se diuhen, entre las bases referents á la mateixa, aquesta que diu tot lo significat de tal *Boletín*. «La

Cambrà no es responsable de las opinións dels autors dels articles y solts que s' insertin en aquest *Boletín* ». No obstant, aixó de fugir de responsabilitats, aixó de *fer lo pagés* en tanta de manera per part de la Cambra agrícola de Tarragona, no es prou correcte; fan be de fugir de responsabilitats los senyors de la Cambra, pero millor farien canviant lo títol del *Boletín*. D' aquesta manera no enganyarien á ningú, perquè d' altra manera resulta que 'l *Boletín* es de tothom que vol, menos de la Cambra agrícola de Tarragona.

Parlem del article en cuestió pera fer constar lo fet de sa publicació; que per lo demás ¿ com podriam contestarlo ? Son autor ho diu ben clar al comensar. « Comensarem confessant que no som abonats (indicats ?) pera tractar aquest tema, porque no sabem lo que es Regionalisme. Paraula d' us novíssim, poch simpática tal vegada als mes dels sabis de qui es la missió *que limpia fija y da esplendor*, ni 'l Diccionari de la llengua 'l defineix, ni tradició, ni cap comentarista ve á treurens de dubtes. També es possible que 's dega aquesta ignorancia nostra á peresa y poch estudi..... »

Ab aquest exordi que no peca gens de modest, porque en lo restant del article son autor demostra, efectivament, que viu als llims, comensa aquest bon senyor confonent d' una manera llastimosa las ideas políticas y socials, fins al punt d' afirmar en serio que 'l regionalisme, que es lo mateix que 'l catalanisme, no es més que 'l *barcelonisme*. Sense aquest *barcelonisme* ningú 's recordaria de reivindicar cap de las llibertats, cap dels drets que li corresponen al poble catalá.

« Confessin sos adeptes, diu, que á no existir la ciutat de Barcelona; á no ser, com es tan poderosa la influencia malsana y la seducció pèrfida que exerceix aquella sobre molts; á no haverhi com n' hi han hagut sempre, tants entes tocats d' esperit irracional d' imitació y tants petits que 's creuhen grans ab no mes admirar ab servilisme las grandesas d' altre; no 's trobaria fora del *casco* de la *capital* del Príncepat, un catalanista per un remey. »

¿ Eh, que fa bonich aixó de capital en lletra bastarda ? Si 'n te d' intenció aques articulista que tot lo dia cava y furga segóns ell diu, y que altres maldecaps té que escriure articles. Pero aixó sí, dona provas de que existeix aquest servilisme irracional.

« ¿ Per qué s' anomena en molts pobles *Rambla* ab horror de la

topografia y de la gramática, al millor carrer de la població?» Vaja, que no està ben enterat ¿qué hi es de poch temps per aquí, senyor articulista? De la figura que fa vosté aquí 'n diuen pendre 'l rabe per las fullas. «¿Per qué, continua, molts pobres d'esperit trinxant sa llengua com á parlar natiu y com á múscul, pel prurit d'afectar, en accent, modismes y partícules, la xavacana parla que 's estila al peu de Montjuich? Donchs, res mes que per lo dit.....

Y després, mil impropis contra Barcelona, calumnia sobre calumnia, que la ciutat ofesa 'n pot aguantar moltes, y s'acaba l'article sense un pobre sense un ingrát argument en pro de sa tesis que no sia aixó de las *Ramblas* y de la imitació de la *xavacana* llengua que 's parla al peu de Montjuich.

¡Si n'está de cremat, d'ensá que es á Catalunya aquest bon senyor que sent á *oficial de la clase de quintos* que empesta! A Tarragona encara hi ha qui parla com se parla al peu de Montjuich, á Tarragona també hi ha Rambla: es que es prou aquest desitj d'imitació. No ho fan sino pera mortificar á *los españoles* aquets cataláns. Ell ha probat de parlarli y s'ha mossegat la llengua (múscul) diferentas vegadas, y ja 'us plany á tots quan nos sent.....

Aixís com sempre, nostre amic se mostra injurios y soberch, desarmat y lleugut.

Per tot castich, si 'l coneguesem, que no tenim aquest gust, li diríam que pronuncies bé *setze jutjes* y 'l faríam anar algúns días ab barretina. O si no, perque vé á menjarse 'l pa de Catalunya tot escupint malas paraulas ¡Ba!

S. F.

Varietats.

Per falta d'espai y temps no poguerem publicar en lo passat número per extensa la ressenya de las festas celebradas lo día 16 del present mes, en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme y celosos los pabordes de que tothom comunicui del entusiasme que va omplir lo cor de tots ells, nos suplican que transcribim al peu de la lletra, lo comunicat que 'us varen presentar es lo següent:

Funcions religioses de Ntra. Sra. del Carme.

Sumptuosas y lluhidas foren las festas que els entussiasistas y loables senyors de la Trentasisena tributaren en honra y gloria de sa Excelsa Patrona Ntra. Sra. del Carme en sa iglesia titular d' aquesta vila.

En lo dia 16, dia de la gran festivitat, á las 7 del matí tingué lloch una molt nombrosa Comunió general ab plática per lo Reverent P. Francisco Badia Escolapio que ab gust especial habem sentit ja altres vegadas en lo citat temple.

A 10 horas, solemne ofici á tota orquesta en que se cantá la gran missa de *Machi*, y lo sermó fou á càrrech del célebre y distingit orador Rt. P. Francisco Riera de las Escuelas Pías de Barcelona que ab gran elocuencia y claredat, explicá, encare que á grans rasgos, l' origen, primogenitura y privilegis de la Ordre Carmelitana, com també varias otras glorias de Ntra. Sra. del Carme. A finalisar lo panegírich, felicitá ab mil enhorabonas als que prengueren part á la celebració y ostentació de la festa, de un modo especial á las Autoritats allí presents, lo molt dignes Cura-Párroco é il-lustres Sr. Alcalde actual y Sr. Tinent del exércit; á los senyors de la Trentasisena; á los senyors Pabordes que adornaren é il-luminaren ricament lo altar de la gran Reina y de un modo particular als senyors que se esmeran en procurar que dintre poch temps vejem establerts en nostra vila als germans dels que deplorablement foren exclaustrats en l' any 35, com alguns compatrieis nostres poden recordar encare.

A las 6 de la tarde sortí de la iglesia de Ntra. Sra., la solemne professó que de molts anys en aquesta part no la haviam vist tant lluhida. Gracias donem al Sr. Pendonista que, després de haber acceptat ab gust càrrech tant honorífich, procurá lo major lluhiment.

A son retorn á la iglesia se va donar la Absolució y benedicció Papal, finalisant ab un besamans en honor de la Sma. Verge.

Noticias generals.

Lo diumenge passat, cosa de las 7 del vespré, una altra colla de caps calents que, ab un pal dret y dos lligams penjant en forma

de penó, venían per lo passeig de Sant Roch, no contents de fer cantarelles bon xich verdas, ab gran ofensa á las bonas costuns y escándol de las moltas familias que sortiren á pasejar, al ser en lo pont de ferro y véurer baixar de Las Presas un cotxet en lo que anaba nostre amich l' escribá D. Mariá Pujadas y sa familia, se proposaron ab sos ademants y aument d' escándol ferlo desbocar, lo que no lograren gracias á la serenitat y bon puny del conductor.

Segóns tenim entés per nostre digne Alcalde s' han donat las oportunas instruccions al cos de municipals per corretgir aquestos abusos que desdiuhen de la il·lustració y cultura de nostra població.

Nos acaban de fer saber que la malvada colla pornográfica, encara continúa fent de las sevas. Lo mateix diumenge al vespre, cantavan al Firal cansons indecents de tal naturalesa, que avergonyían als que 's passejavan. Eran xicots de dotse á quinze anys. Produheix efecte tristíssim lo veure que en Olot se ha arribat á tal grau de desmoralisacio. ¿Qué 's ha d' esperar d' una maynada sense cap temor, carregats de vicis los mes horribles, sense educació moral ni de cap mena? En lo mateix moment que cantavan, se passejava pel Firal un individuo de policia, mes, quan aquest era al capdevall, cantavan al capdemont. ¿No sería possible donarlos una batuda y remétrerlos al tribunal d' instrucció perque se 'ls hi apliqui las penas que lo Códich senyala contra aquestos escandalosos delictes?

Felicitem á nostre Arealde per haver atés nostras queixas fent arreglar las fonts de Sant Roch construhir lo puntarró en la part de dalt del passeig que va á ditas fonts y desembarrassar la plassa de Sant Esteba. Creyem que dintre poch podrem dir lo mateix relativament al carrer de Isabel II y de Lorenzana.

Lo rellotje de Sant Esteba s' es tornat mut á consecuenca de haberse fet malbé lo sostre que sostenía lo joeh de sas campanas. Actualment se está construhint una grossa gabia pera ferhi las reparacions necessarias.

Ab motiu de ser ahir la festivitat de Sant Jaume, patró del Sant Hospital del municipi, se celebraren en lo propi establiment las funcions y festas que tots los anys s' acostuma fer en tal diada.

Moltas personas passaren á visitar los pobrets malalts, poguent-se además enterar de la exquisida netedat y bon ordre que reina en sas dependencias gracias á la incansable sollicitut y diligencia dels senyors Hermanos y RR. Sras. Hermanas, á qui está confiat lo servey de tant benéfica Casa.

Un dels xicots que jugavan dijous á las 3 de la tarde, en un jardí del carrer de Lorenzana, tingué la mala sort de cáurer dintre un gros safreix. Gracias á haberli pogut donar la ma un dels seus companys y córrer en son auxili algunas personas que per allí s' esqueyan, lo fracás no passá de susto y remolló.

Lo barri de Santa Magdalena celebrá aqueixos dias sa corresponent festa, fent gallarda en la vigilia, dir Missas lo dia de la Santa en sa iglesia titular y sardanas llargas en lo carrer, mes no ha pogut celebrarse la Tornaboda per destorbarho lo plujós que 's estat lo temps.

Algúns propietaris de la carretera de Las Presas y del Parque, nos han demanat cridessim l' atenció de los dependents del municipi, sobre lo descuyt que se sofreix, d' algún temps á aquesta part, de encéndrer los fanals que s' hi posaren pera sa il-luminació.

Si mal no recordém, quant l' Ajuntament concedí los esmen-tats fanals, se acordá també, posarne algún altre en lo carrer de Santa-Pau, lo que no se executá; aixís es, que debem ferho present á los edils de la comissió de foment, recomanantlos la necessitat y conveniencia de manar fer executar dit acort ab que farán un especial y just servey á los vehins de dit carrer.

Lo Tinent Coronel Sr. Argüelles, Jefe de la Plassa, qui tantas mostras de consideració y apreci te donadas á la vila, ha disposat á petició d' algúns joves que la música del Batalló de Cassadors en lloch de tocar las tardes dels diumenges, toqués de aquí ende- vant cada dimars de 9 á 11 del vespre en lo Passeig del firal ó bé en lo Parque.

Com es de suposar, lo vespre del dimars una numerosa y lluhida concurrencia acudí al Firal á sentir las escullidas pessas que executá ab molt ajust y sentiment.

Durant la nit del dijous se desencadená sobre eixa vila y comarca una horrorosa tempestat de trons y llamps que durá desde las duas fins á las sis de la matinada. De llamps ne caygueren innumbrables, no habenthi que lamentar cap desgracia que sapiguem fins ara.

Y ja que d' aixó parlem, sería convenient que s' assegurés lo parallamps del campanar de Sant Esteve perquè tenim entés que está mal col·locat. Los encarregats de la iglesia del Tura farien obra molt meritoria, manant posar parallamps en dita iglesia, no sols pera la seguretat de las personas que la visitan, sinó pera la conservació de tan rica joia, y l' ajuntament posantne en l' edifici d' escoles públicas, pot evitar, tal volta desgracias lamentables. La nit del divendres continuá la tempestat sinó, que no fou de tanta durada.

Continúa 'l cel amenassador, y per aquesta vegada en Noherlessohom ho ha endevinat bé massa.

Una esclavisada d' unas quantas dotzenas de carretadas de greda ha interceptat la carretera de San Joan las Fonts, junt al Puig volcánich de La Garrinada. Esperem per qui correspon que se pendrán las disposicions convenientes pera obrir pas á tan industriosa riera.

Lo director de la orquesta á que nos referiam en un suelto del número darrer, nos ha comunicat no ser lo gust de la mateixa lo tocar repetidament l' Himne de *Riego* tant passat de moda, sinó que se deu á las exigencias de los pabordes.

També se nos ha dit que los dos ó tres que anaban ab paraygua eran completament desconeguts en la vila, de lo que nos alegrem.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 22 JULIO DE 1891.

Como de costumbre se celebró en dicho día la sesión pública ordinaria de primera convocatoria bajo la presidencia del Sr. Alcalde constitucional.

Declarada abierta, el Secretario Sr. Daunis leyó el acta de la sesión anterior la cual fué aprobada por unanimidad después de algunas observaciones hechas por el señor Presidente.

Acto seguido se acordó suspender la resolución tomada en la sesión última referente á la cloaca construida en la plaza del Palau, interin no haya examinado de nuevo ciertos antecedentes una comisión que se nombró al efecto.

A propuesta del señor presidente se consignó en acta, si bien que con algunas protestas, el arqueo general de 30 de Junio último, del que resulta un total de asenciones á pagar de 60.943'26 ptas. y á cobrar 17.568'74 ptas. arrojando un déficit de 43.374'52 ptas. procedente de varios años y Administraciones.

Se acordó luego que conforme previenen el art. 64 y siguientes de la vigente Ley municipal se forme la lista de contribuyentes repartidos en siete secciones á fin de proceder al nombramiento de los señores que han de componer la Junta municipal.

En virtud de la proposición formulada por la Comisión de Gobernación se acordó autorizar á la misma para que en la forma que interesa disponga lo necesario para la celebración de las próximas fiestas de Ntra. Sra. del Tura.

Se resolvió además ratificar el nombramiento de recaudador de los recargos municipales sobre las contribuciones territorial é industrial á favor de D. Ignacio Escolar.

Y por último se acordó anunciar la vacante de Administrador Depositario del Santo Hospital de esta villa para que los que la soliciten puedan presentar sus instancias dentro el plazo de ocho dias, mediante las condiciones que estarán de manifiesto en Secretaria á cuyo fin se publicará el oportuno anuncio.

MERCADO DE OLOT.

MEDIDA DE 80 LITROS.

Precio medio en el viernes 24 de Julio de 1891.

Trigo.	á 18'00 Ptas.	Panizo.	á 10'50 Ptas.
Mezcladizo.	á 17'00 »	Judias.	á 16'00 »
Maiz.	á 12'00 »	Habas.	á 12'50 »
Fajol.	á 9'75 »	Arbejas.	á 13'50 »
Mijo.	á 14'00 »	Altramuz (Llubins) á 9'00 »	

Secció Oficial.

Compañía de los ferro-carriles de Tarragona á Barcelona y Francia.—Desde el día 25 del actual los señores poseedores de acciones de esta Compañía podrán recoger en esta secretaría las facturas en blanco y el número de orden para el cobro del cupón 5, ó sean diez pesetas por acción, complemento del dividendo del año 1890.

El pago empezará el 1.º de Agosto próximo.

Los señores que tengan depositados sus títulos en la Caja social, solo habrán de recoger el número de orden por estar ya llenadas por secretaría las correspondientes facturas.

Barcelona 12 de Julio de 1891.—P. A. del C. de A.—El secretario, Miguel Victoriano Amer.

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 26. Sta. Ana mare de Nostra Senyora.
 Dilluns 27. S. Pantaleó mr. y Stas. Juliana y Semproniana mrs.
 Dimars 28. Sts. Nasari, Celso y Victor mrs. y S. Inuocenci papa.
 Dimecres 29. Stas. Marta vg. y Beatris vg. y mr. y S. Félix II papa.
 Dijous 30. Sts. Abdón y Senen mrs. y Sta. Donatila vg. y mr.
 Divendres 31. S. Ignaci de Loyola fr. de la Companyia de Jesús.
 Dissapte 1 d' Agost. S. Pere *ad-vincula*, Stas. Fè, Esperansa y Caritat vgs.

QUARANTA HORAS.—Avuy conclouhen en la iglesia del Inmaculat Cor de María; demá passarán en la de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa á las 7.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET: 1891.

EN la confitería de **MARGELINO JUANOLA** Calle de Bonaire núm. 5, Olot se vende al por mayor y menor, toda clase de Galetas y Bizcochos á precio de fábrica.